

Predica de la Krefeld

Duminică, 4 martie 2012, ora 10⁰⁰

Ewald Frank

Noi putem cânta din convingere „Mai aproape acasă, mai aproape acasă”. În curând lucrarea va fi desăvârșită și atunci ne vom odihni acasă. Și eu la rândul meu doresc să vă salut din toată inima mea pe toți și să vă spun un bun venit. Într-un mod cinstit noi apreciem că voi veniți în acest loc de aproape și de departe ca să ascultați Cuvântul Domnului. În special toți frații slujitori care vin să asculte din nou Cuvântul, ca să-l vestească în adunările lor și să-l împartă acolo unde sunt. Aseară am înțeles că acesta este timpul lui Dumnezeu, ceasul pe care l-au așteptat toți prorocii, așa cum este deja scris: mulți au dorit ca să vadă ceea ce vedeți voi și să audă ceea ce auziți voi. Toți prorocii care au spus dinainte ce se va întâmpla, au dorit să vadă împlinirea lucrurilor spuse de ei și să le trăiască. Ei cu toții au salutat făgăduința de departe – așa o citim în scrisoarea către Evrei.

Noi ca Biserica nou testamentară, nu am salutat de departe făgăduințele, ci am putut să trăim tot ceea ce a făgăduit Dumnezeu de la începutul noului Legământ, prin har. Noi putem urmări urma divină a planului de mântuire, începând de la Matei 1 și vedem cum s-a împlinit tot ce a fost făgăduit pentru acel timp, și, de asemenea, putem vedea cum se împlinește tot ce a fost făgăduit pentru acest timp. Este cel mai mare har pe care Dumnezeu poate să-l dăruiască unui om și anume să-i permită să cunoască căile Lui, să-i descopere voia Lui și să-i dea puterea să umble în voia lui Dumnezeu.

Așa cum am auzit în Cuvântul de introducere: să credem așa cum zice Scriptura. Haideți ca noi să acceptăm și să primim aceasta, prin credință. Dacă noi credem așa cum zice Scriptura, atunci turnarea Duhului trebuie să aibă loc, atunci făgăduința lui Dumnezeu trebuie să devină realitate, atunci trebuie să curgă râuri de apă vie din inimile noastre, atunci tot ceea ce a făgăduit Dumnezeu trebuie să se împlinească prin har.

Foarte pe scurt doresc să transmit salaturile. Le-am primit ieri mai târziu și nu am avut ocazia să le transmit mai departe; aceasta o fac acum. Ieri au fost 967 de conexiuni din toată lumea, din Noua Zeelandă, Australia, pe toate continentele; în total au fost 967 de conexiuni prin internet, ca să

audă împreună cu noi Cuvântul prețios al lui Dumnezeu. Frați și surori, eu sunt convins că Cuvântul lui Dumnezeu a devenit prețios pentru noi.

Noi avem o legătură interioară cu Cuvântul, și Cuvântul ne vorbește. Noi putem crede acest Cuvânt și acesta va rezolva scopul pentru care a fost trimis.

Vă transmitem saluturi din Rusia, în special din Moscova, din Ucraina. Toți aceia care vorbesc limba rusă au fost binecuvântați și au avut posibilitatea ca să asculte împreună cu noi și se bucură de Cuvântul lui Dumnezeu. Doresc să urez binecuvântarea lui Dumnezeu tuturor fraților slujitori, din toată inima mea. Chiar dacă nu vă menționez cu numele, voi sunteți aici din toate țările vecine, din toată Europa. Domnul Dumnezeu să vă binecuvânteze și să fie cu voi cu toți!

Prietenului meu și fratelui meu Henrich Valstrum eu îi urez binecuvântarea Dumnezeului Atotputernic. Mai înainte, în birou, el mi-a zis: „Frate Frank, astăzi s-au împlinit exact 40 de ani de când te-am tradus în acea adunare din Copenhaga. Dumnezeu a avut grijă, în toate popoarele și limbile, ca să fie posibilă traducerea Cuvântului lui Dumnezeu, și în acest mod a fost posibilă împărțirea Cuvântului.

Vă transmitem saluturi din Libreville, Gabon. Fratele a fost copleșit și a zis: „Frate Frank, noi am văzut, am auzit și am trăit totul”. Apoi fratele din Melbourne, Australia a spus: „Frate Frank, este de neînțeles că noi putem vedea totul, să auzim totul și să putem trăi totul”. Saluturi de la fratele Cristian din Ottawa. Din nou fratele nostru Kuk din Australia – este ginerele prietenului meu adevărat, fratele Frangos, care în urmă cu un an a fost luat acasă la Domnul. Dumnezeu a deschis pretutindeni uși.

Astăzi mă gândesc la faptul că am predicat în Gisborne, Noua Zeelandă, în 1970. Și după aceea, la sfârșit, a venit acest frate Frangos din Australia și a spus: „Frate Frank, tu trebuie să vii și la noi, tu trebuie ca să ne vestești Cuvântul”. Așa a început totul și în Australia, m-am dus din oraș în oraș ca să vestesc Cuvântul Domnului. Saluturi [...]

Frații și surorile noastre sunt uniți cu noi și cu Domnul. Eu spun astăzi în acest loc: cine este legat cu Domnul, este legat cu Cuvântul și cu acela care-l vestește, acela este legat cu Dumnezeu și noi, între noi, suntem uniți în Cuvântul, în Duhul și în dragostea lui Dumnezeu. Și dragostea lui Dumnezeu este legătura desăvârșirii divine. Când scumpii noștri frați și surori au cântat această cântare minunată: „În curând lucrarea Lui va fi desăvârșită...”. Domnul a preluat răspunderea ca să-Și desăvârșască lucrarea Lui de mântuire. El a început-o și tot El o va desăvârși. De fapt, eu nu ar trebui să-

mi fac multe probleme, ci să cred pur și simplu că noi, ca predicatori, nu putem realiza nimic, dar Cuvântul pe care îl vestim noi împlinește scopul în aceia care îl cred.

Doresc să reamintesc foarte scurt, fiindcă mi-a venit în inimă acum, ceea ce doresc eu cel mai mult: în ianuarie 1981 eu am văzut Mireasa, cum era ea îmbrăcată în alb. Toți au fost tineri și au fost luați în sus. Felul meu este ca să nu iau într-un mod ușuratic lucrarea lui Dumnezeu, ci să vestesc Cuvântul lui Dumnezeu astfel încât și ultimii să-l înțeleagă. Pentru mulți, în special pentru aceia care sunt noi în mijlocul nostru, nu este ușor ca să înțeleagă totul deodată, dar Dumnezeu dăruiește har și ne conduce în Cuvântul Lui, fie că suntem de 50, 40, 30, 10 ani sau dacă suntem veniți de curând. Dumnezeu ne aduce la zi în Împărăția Lui și El ne vorbește nouă tuturor prin Cuvântul Lui și tot ce auzim și primim prin credință ne este și descoperit.

Acum am ajuns din nou la Isaia 53: „Cine a crezut vestirea noastră? Cui i-a fost descoperit brațul Domnului?” Mesajul nostru este mesajul divin, Cuvântul crucii și al Celui răstignit, despre împăcarea lui Dumnezeu cu omenirea; despre mântuirea pe care Dumnezeu ne-a dăruit-o. El ne-a iertat toate păcatele și fărădelegile noastre și prin har am putut să devenim copii ai lui Dumnezeu și, conform Galateni 4, noi am primit înfierea.

Acesta este lucrul puternic: descoperirea Tatălui în Fiul – aceasta a avut scopul ca noi să fim readuși în înfiere, să primim viața veșnică prin har să devenim fii și fiice ale lui Dumnezeu și să purtăm în noi aceeași viață dumnezeiască care a fost în Dumnezeu și în descoperirea în Fiul. Acesta este planul de mântuire al lui Dumnezeu despre care noi nu discutăm, ci noi am devenit o parte a acestuia și anume, a lucrurilor pe care Dumnezeu le-a pregătit pentru noi din veșnicie.

Dar vedeți, frați și surori, noi venim din diferite țări, din diferite denominații, din diferite învățături pe care noi, cândva, pe drum le-am auzit și le-am luat. Dar în acest loc este vestit Cuvântul și învățătura biblică curată este pusă pe sfeșnic. Domnul nostru a zis atunci: „Învățătura Mea nu este a Mea, ci a Celui ce M-a trimis pe Mine. Și cine vrea să facă voia Lui, va ajunge să cunoască că învățătura aceasta vine de la Dumnezeu.” (Ioan 7.16-17). Deci nu este învățătura mea, a ta sau a noastră, ci este Cuvântul curat și adevărat al lui Dumnezeu care rămâne în vecii vecilor. Petru a spus-o: „Acesta este Cuvântul pe care noi vi-l vestim”, nu un alt Cuvânt, ci Cuvântul original al Dumnezeului nostru.

Dacă noi putem observa încă un gând: harul pe care Dumnezeu ni l-a dăruit cu adevărat, ca noi să rânduim totul biblic.

Eu mă gândesc acum în mod deosebit la Israel și la un bărbat care dorește să joace rolul principal. Și cine merge la Zah. 13.7, acolo unde este scris: „*Lovește pe păstor, și se vor risipi oile!*” Dar aceasta nu este totul. Se poate citi în Matei 26 sau în Marcu 14. Dar în următorul verset este scris: „*...două treimi vor fi nimicite, vor pieri, iar cealaltă treime va rămâne*”. Și acum acest bărbat nu are altceva de făcut – el crede trinitatea – și predică iudeilor că: „trebuie să mai moară ultima treime”. El vestește un Cuvânt înfricoșător în poporul Israel, în Ierusalim și el crede că-I face un serviciu lui Dumnezeu prin asta. Eu doresc să vă citesc acest lucru ca să știți despre ce este vorba. Și fac și observația cât de important este să înțelegem cu adevărat Cuvântul profetic.

Este scris în Zah. 13.7: „*Scoală-te, sabie, asupra păstorului Meu și asupra omului care Îmi este tovarăș! – zice Domnul oștirilor. Lovește pe păstor, și se vor risipi oile! Și Îmi voi întoarce mâna spre cei mici*”. Se poate citi împlinirea în Mat. 26.31, în Marcu 14.27. Și acum vine următorul verset pe care acest bărbat îl vestește și îl scoate în evidență într-un mod deosebit: „*În toată țara, zice Domnul, două treimi vor fi nimicite, vor pieri, iar cealaltă treime va rămâne*”. Aceasta s-a întâmplat deja. De ce trebuie ca acest bărbat să vestească aceasta poporului Israel, care a fost chinuit atât de mult? De ce să le mai răstălmăcească aceste versete, slăvindu-se pe sine și să vestească ce se va mai distruge în mijlocul lor?

Rânduiala dumnezeiască ne spune că cei doi proroci vor veni la Ierusalim și asta după ce Biserica dintre neamuri este desăvârșită, și aceștia vor vesti Cuvântul conform poruncii lui Dumnezeu și sub vestirea lor cei aleși dintre cele douăsprezece seminții vor fi chemați afară și vor fi pecetluiți. Deja în Zaharia 4 a fost anunțat – acolo unde este arătat într-un mod profetic sfeșnicul cu vasul cu undelemn, cu cele șapte țevi. Și după aceea în Apoc. cap. 1, 2 și 3, de asemenea, a fost arătat sfeșnicul cu șapte brațe. Dar lângă acest sfeșnic cu șapte brațe, dreapta și stânga, nu în interiorul sfeșnicului, ci în stânga și în dreapta lui, lângă sfeșnic, ca să arate într-un mod profetic că cei doi proroci nu vor fi în cadrul perioadei Bisericii. Ci abia după ce lucrarea lui Dumnezeu în Biserica nou testamentară (care) a ajuns la final în toate popoarele, limbile și națiunile, atunci vor veni cei doi proroci și își vor avea slujba lor timp de trei ani și jumătate. Atunci va fi rupt legământul și se va împlini 2 Tes. 2.4, când Antihristul va veni și „*se va așeza în Templul lui Dumnezeu*” și va face să înceteze jertfa. Atunci Domnul

va veni și îl va nimici cu suflarea gurii Sale. Totul se va împlini așa cum a spus-o mai dinainte Dumnezeu în Cuvântul Lui. Totul este har.

Frați și surori, noi o vom repeta de multe ori aici: este har ca noi să nu știm nimic de la noi și să nu putem face noi ceva, ci noi să ne bazăm doar pe Dumnezeu și să-L rugăm pe El: „Călăuzește-mă Tu prin Duhul Tău”. În așa fel ca și noi, în vestire, să putem spune: „Astăzi s-a împlinit această Scriptură în fața ochilor noștri”. Și ceea ce nu s-a întâmplat încă, se va mai întâmpla, la fel de sigur cum a spus-o Dumnezeu și cum păzește El asupra Cuvântului Său ca să-l îplinească.

Eu mi-am notat pe scurt diferitele venituri ale Domnului nostru. În Matei 25.10, El vine ca Mire ca să-Și ia acasă Mireasa. În Matei 25, de la v. 31, El vine ca Fiul omului și Se așează pe tronul slavei Lui și toate popoarele vor fi adunate înaintea Lui și după aceea El va judeca între popoare. Aceasta este o total altă venire – nu în legătură cu ospățul de nuntă – ci în legătură cu judecata pe care o va face.

Cine citește apoi 2 Tes. 1 de la v. 3, vede că Domnul va veni într-o flacără de foc ca să judece. Cine merge apoi la Apoc. 1.7, vede că „*El vine pe nori. Și orice ochi Îl va vedea; și cei ce L-au străpuns*”. În Apoc. 16.15, când este vorba despre Armagedon este spus: „*Iată, Eu vin ca un hoț*”. Și după aceea la Apoc. 22.7: „*Și iată, Eu vin curând!*” Acolo sunt descrise diferitele venituri, în diferite contexte care fac parte din întregul plan de mântuire al Dumnezeului nostru.

Frați și surori, ca să subliniem aceasta, cine citește ultimele capitole ale Apocalipsei va vedea de câte ori este vorba despre Mireasă, despre Cina de nuntă a Mielului. Nu mai este vorba despre toate trâmbițele, despre cele șapte potire ale mâniei, nu mai este vorba despre ceea ce a fost cândva, nu. Ci chiar la sfârșit, Cuvântul lui Dumnezeu este ultimul mesaj adresat Miresei și chiar la sfârșit este făcut rezumatul: „*Duhul și Mireasa zic: «Vino!»*”. Și cine o va asculta, va spune: „*Vino!*” După aceea ne este dată din nou avertizarea: „*Cine are urechi, să asculte ce zice Bisericilor Duhul*”. Și cine va birui, acela va moșteni totul. Aceasta este scris deja de șapte ori în Apoc. cap. 2 și 3: „*Cine are urechi, să asculte ce zice Bisericilor Duhul*”. Acela care va birui, care va birui cu adevărat toate obstacolele care s-ar putea pune în calea lui... Și veți vedea că dușmanul va vrea să pună destule obstacole pe calea noastră. Dar cu ajutorul lui Dumnezeu noi vom învinge totul și vom ajunge la țintă.

Câți pot să creadă că Domnul va desăvârși lucrarea Sa cu tine, cu mine, cu noi toți? Amin. Amin. Amin. Bineînțeles.

Haideți s-o spunem din nou: Dacă El nu-i va aduce la desăvârșire pe aceia care Îl cred pe El acum, care cred făgăduințele Lui, care Îl urmează pe El, care Îi sunt ascultători Lui, atunci cu cine să o facă? Cu carismaticii? S-o facă cu cele 347 de biserici și biserici libere care sunt unite în consiliul mondial al bisericilor? Nu! Este Biserica chemată afară, Biserica pusă la o parte, proprietatea lui Dumnezeu răscumpărată prin sângele scump al Mielului. În acest mod noi așteptăm revenirea Domnului și noi știm că El va reveni. Și este scris: „Domnul nu întârzie în împlinirea făgăduinței Sale, așa cum cred unii, dar El nu dorește ca unii să fie pierduți, ci El dorește și poate să vină abia după ce ultimul va fi chemat afară și va fi adăugat Bisericii Mireasă. Abia după aceea se va închide ușa și după aceea va avea loc revenirea Domnului.

Ca noi să avem parte de tot ce face Dumnezeu în timpul nostru este numai harul lui Dumnezeu. El ne-a uns ochii noștri, ne-a dăruit descoperirea. Noi o putem citi în Luca 24. Abia când Domnul a vorbit cu ucenicii Lui, începând de la Moise, psalmi și proroci despre împlinire: „Oare nu trebuia ca să se îplinească tot ceea ce a spus Dumnezeu prin Moise, Psalmi și prin proroci?” După aceea este scris: „El le-a deschis înțelegerea pentru Scriptură”, astfel ca și ei să poată înțelege rânduiala celor întâmplate (Ei să poată să rânduiască din punct de vedere al Cuvântului profetic, cele întâmplate – n.tr.).

După aceea noi vedem, de la Matei cap. 1: „Aceasta s-a întâmplat ca să se îplinească” și de fiecare dată este împlinirea Scripturii, până la Ioan 19, unde este scris: „Ca să se îplinească ce a zis Dumnezeu prin proroc”. Ucenicii și mod deosebit cei patru evangheliști au putut să facă un rezumat complet de la nașterea până la înălțarea la cer a iubitului nostru Domn. Ei au fost de față, ei au văzut, și au auzit și Ioan scrie: „*Ce am auzit, ce am văzut cu ochii noștri,...cu privire la Cuvântul vieții*” aceasta v-o vestim vouă (1 Ioan 1.1-2). Și toți aceia care ascultă predica în credință și o primesc, acelora le va fi descoperit, prin har.

În această perioadă profetică, Dumnezeu a trimis o slujbă profetică. Dar despre ce a fost vorba? Ca noi să proslăvim un om? Nu! Atenția noastră a fost îndreptată spre Cuvânt. Așa cum Ioan Botezătorul nu a mărturisit despre sine, ci a pregătit calea pentru Domnul, tot astfel s-a întâmplat și în timpul nostru. Bărbatul lui Dumnezeu nu a suflat în trâmbița proprie și nu și-a pregătit calea proprie, ci a unit poporul lui Dumnezeu cu Dumnezeu, el a pregătit calea și a înlăturat fiecare obstacol din cale, așa cum este scris în prorocul Isaia: „Înlătură fiecare obstacol din cale”. Au existat destule pietre

de poticnire, în diferitele învățături și dogme, în ceea ce a fost hotărât în diferitele concilii.

Haideți să o spunem cu o durere interioară: toate bisericile au preluat crezurile, fie că s-a hotărât în 325 în Conciliul de la Niceea sau în 381 în Conciliul din Calcedon, sau în 431 în Conciliul din Efes, toate au preluat, au preluat, au preluat astfel încât biserica mondială a devenit mama tuturor, conform Apoc. 17 și toate celelalte biserici sunt fiicele ei. Toate au băut din potirul Babilonului și Scriptura spune că și-au pierdut mințile.

Frați și surori, o spunem încă o dată: chemarea afară este lucrul cel mai necesar în acest timp. În Biserica lui Isus Hristos nu mai este permis să mai rămână nici cel mai mic aluat. La fel cum în biserica mondială n-a mai rămas nimic din Sfânta Scriptură, în Biserica chemată afară nu mai este permis ca să mai rămână ceva ce își are originea în Roma. Ci noi trebuie să ne întoarcem înapoi la Dumnezeu, la Cuvântul Lui, înapoi la început. Acesta este mesajul ceasului pe care Dumnezeu ni l-a încredințat prin har, este mesajul care trebuia să premeargă cea de-a doua venire a lui Hristos.

Cine citește în Faptele apostolilor, începând de la cap. 2, cum totul a fost rânduit de Dumnezeu: pocăința, botezul, botezul cu Duhul Sfânt, totul s-a întâmplat, fie că a fost în Ierusalim, în Samaria, în casa lui Corneliu, sau în Fapte 19. Modelul biblic s-a împlinit întotdeauna, și prin acesta ei au putut să se orienteze, că Dumnezeu a fost Acela care a lucrat totul în toți. Nu doar la început în Ierusalim, ci pretutindeni unde a fost vestit Cuvântul, oamenii au devenit credincioși, s-au lăsat botezați și au fost botezați și cu Duhul Sfânt.

Haideți ca și noi să credem așa cum este scris în Scriptură, să credem așa cum s-a întâmplat și la început, fie că a fost în Ierusalim, Samaria sau altundeva, fie în toată Europa sau în toată lumea, Dumnezeu este același. Este scris: „*Isus Hristos este același ieri și azi și în veci!*” (Evrei 13.8).

Vă rog, haideți să așteptăm aceasta. Dacă noi n-o așteptăm și nu ne-o dorim în inimile noastre și să spunem: „O, Doamne, eu mă bazez pe făgăduința Ta, nu Te las până nu mă binecuvântezi, nu Te las până nu mă umpli cu Duhul Sfânt”... Apoi ni se va întâmpla așa cum i s-a întâmplat și lui Iacov: zorii dimineții au sosit și el era legat cu Domnul și Dumnezeu l-a binecuvântat. Dumnezeu ne-a călăuzit până aici și El ne va călăuzi până la sfârșit.

Astăzi eu doresc, foarte scurt, să mai citesc câteva versete biblice din predica de pe munte pentru ca noi toți să ne verificăm înaintea Domnului și să vedem dacă ceea ce a spus Domnul în predica de pe munte a devenit deja realitate. În Matei cap. 5, este scris – aici Domnul vorbește foarte personal,

aici nu este vorba despre un Cuvânt profetic, nu este vorba despre un Cuvânt de învățătură și nu este vorba despre o slujbă care ar trebui să aibă loc în Biserică, aici este vorba despre ceea ce a spus Domnul în acel timp, și care ni se adresează nouă, fiecăruia personal. El a stat jos și a vorbit.

Matei cap. 5.3: *„Ferice de cei săraci în duh, căci a lor este Împărăția cerurilor („ei vor primi Împărăția cerurilor” – lb. germ.)!”*.

Eu încă nu am văzut ca aici noi să fim bogați în duh, nu, ci eu am trăit mereu faptul că noi toți care venim în față ca să vestim Cuvântul Domnului, nu venim cu îngâmfare, ci noi ne bazăm pe Domnul și știm că El ne va dăruia Cuvântul Lui prin har. Acest Cuvânt ni se aplică nouă tuturor: nimeni nu poate să se laude că este bogat în duh. Noi suntem săraci [în duh], dar Domnul ne dăruiește de fiecare dată lucruri noi și ne dăruiește ceea ce avem nevoie.

Vers. 4: *„Ferice de cei ce plâng, căci ei vor fi mângâiați!”*

Multe necazuri vin peste tine și peste noi, dar noi să știm că vom fi mângâiați și Domnul nostru spune în Ioan 16: *„Dacă Eu Mă voi duce din mijlocul vostru, vă voi trimite pe Mângâietorul”*. Noi suntem mulțumitori pentru că am primit mângâierea pe care Dumnezeu ne-o dăruiește prin Cuvântul Său sfânt și prețios. Nu o mângâiere pe care o dă mai departe un frate sau o soră, ci noi să fim mângâiați de Mângâietor – El mângâie cu adevărat. El are întotdeauna Cuvântul Lui în fața Lui care se va împlini în noi.

Vers. 5: *„Ferice de cei blânzi, căci ei vor moșteni pământul („vor moșteni țara” – lb. germ.)!”*

Blândețea este o roadă Duhului, conform Gal. 5, și Dumnezeu ne-o dăruiește, prin har. Cum o scrie și Pavel: *„Blândețea voastră să fie cunoscută de toți oamenii. Domnul este aproape.”* (Filip. 4.5).

Vers. 6: *„Ferice de cei flămânzi și însetați după neprihănire, căci ei vor fi săturați!”*

Aceasta se potrivește pentru tine și pentru mine. Deja foamea pe care a pus-o Dumnezeu în noi, așa cum este scris și în Proroci, în Amos 8.11: *„Iată, vin zile, zice Domnul Dumnezeu, când voi trimite foamete în țară, nu foamete de pâine, nici sete de apă, ci foame și sete după auzirea cuvintelor Domnului”*... Și oamenii vor alerga de la o țară la alta, ca să asculte cuvintele lui Dumnezeu. Noi însetăm și ne este foame după neprihănirea pe care Dumnezeu ne-a dăruit-o prin harul Său. Nu o neprihănire proprie, ci așa cum a scris Pavel în Rom. 4 în special și a continuat apoi: *„Fiind socotiți neprihăniți prin credință, prin sângele Mielului care a fost vărsat”*.

Vers. 7: „*Ferice de cei milostivi, căci ei vor avea parte de milă!*”

După aceea vine versetul cel mai puternic dintre toate: vers. 8: „*Ferice de cei cu inima curată, căci ei vor vedea pe Dumnezeu!*” Tot ceea ce a fost scris mai înainte face parte din acest context. Și cine își pune toate aceste puncte la inimă și acestea se descoperă, prin har, atunci noi avem o inimă curată. Dacă ceea ce am citit mai înainte se poate adevăra în viața noastră de credință, atunci noi avem niște inimi curate și atunci noi Îl vom vedea pe Dumnezeu.

În vers. 9 se continuă: „*Ferice de cei împăciuitori, căci ei vor fi chemați fii ai lui Dumnezeu!*” Ferice de cei împăciuitori! Nu aceia care tot caută ceartă, ci aceia care poartă pacea lui Dumnezeu în inimile lor și o dau mai departe.

De asemenea, mai departe, în vers. 10 este scris: „*Ferice de cei prizonieri din pricina neprihănirii, căci a lor este Împărăția cerurilor!*”

După aceea vers. 11: „*Ferice va fi de voi când, din pricina Mea, oamenii vă vor ocări, vă vor prizoni și vor spune tot felul de lucruri rele și neadevărate împotriva voastră*”.

Dumnezeu ne-a adresat fericirile nouă și noi putem să ne regăsim în aceste cuvinte.

Frați și surori, se continuă; citim în vers. 13: „*Voi sunteți sarea pământului...*”. Acum, Domnul nostru face un cuprins, tot ceea ce a fost spus mai înainte se descoperă acum: „*Voi sunteți sarea pământului*”. Suntem? Așa a spus-o Domnul. Așa să și rămână. Dar după aceea El dă avertizarea; citim mai departe în vers. 13: „*Dar dacă sarea își pierde gustul, prin ce își va căpăta iarăși puterea de a săra?*”

Noi trebuie să fim atenți să nu devenim căldicei și molatici, ci să fim înflăcărați în Duhul și să rămânem înflăcărați în Duhul și în acest mod să-I slujim Domnului, să-L credem pe El și să înaintăm.

În vers. 14: „*Voi sunteți lumina lumii...*”. Noi toți știm că Domnul nostru este Lumina lumii. Dar acum El a transmis aceasta Bisericii Lui, ca noi să lăsăm lumina Lui să lumineze în lumea asta. Ioan a venit ca să mărturisească despre lumină. Și noi suntem aici ca să mărturisim despre lumină. Aici este punctul: tot ce a vrut Domnul să fim noi și să devenim, El ne-a dăruit-o prin har. Noi vom fi purtătorii luminii, dacă nu umblăm împotriva luminii și nu suntem orbiți de lumină, ci noi să putem spune: „Cuvântul Tău a devenit lumina picioarelor mele”. Și noi să umblăm în lumina Cuvântului, ca să dăm mai departe lumina aceasta dumnezeiască.

Fratele Branham a amintit deseori Cuvântul din Zaharia 14.7: „*spre seară se va arăta lumina*”. Noi, într-adevăr, cu privire la ziua harului, la ziua mântuirii, am ajuns la seara acestei zile. Miezul nopții este foarte aproape. Spre seară trebuia să se facă lumină. S-a făcut lumină și acest Cuvânt s-a împlinit în fața ochilor noștri. Tot Cuvântul profetic ne-a fost iluminat și a devenit o lumină, pe care noi o putem purta.

Frați și surori, am putea să mergem la Ioan 15, unde Domnul spune: „*Eu sunt adevărata Viță, și voi sunteți mlădițele*”. De ce Domnul Dumnezeu a descris Biserica ca un sfeșnic? Biserica este sfeșnicul. Și acolo sunt cele șapte candelă în cele șapte epoci ale Bisericii, cei șapte mesageri și cele șapte mesaje care sunt adresate Bisericii. Noi ne regăsim în acest mod în Cuvântul lui Dumnezeu. Domnul nostru spune: „*Dar cine pune lumina sub obroc, la ce folosește această lumină?*”. Lumina trebuie pusă pe sfeșnic, astfel ca toți care intră să fie luminați.

Mulțumiri lui Dumnezeu! Noi avem Cuvântul descoperit, și nu am pus Cuvântul sub obroc, sub o masă sau undeva într-un loc, ci noi am pus această lumină pe sfeșnic. Cuvântul descoperit luminează ca lumină și noi umblăm în această lumină și înaintăm împreună cu Domnul nostru până când vom vedea împlinit tot ce am crezut. Puteți voi să fiți de acord cu un „Amin”? S-a făcut cu adevărat lumină spre seară. Nu se va face cândva, ci a devenit deja. S-a făcut lumină la tine, la mine, la noi? Lumină spre seară. Tot ce a fost ascuns a fost descoperit.

De câte ori să o mai spunem și în acest loc? Ce înseamnă primul verset din Apocalipsa cap. 1? Apocalipsa = descoperire. În limba greacă dacă ceva este total acoperit și nimeni nu știe ce este ascuns și apoi vine apocalipsa, mahrama este înlăturată și vedem ce a fost ascuns. Pavel scrie corintenilor: „*Această mahramă poate să fie îndepărtată doar în Isus Hristos. Doar în descoperirea lui Isus Hristos, Domnul nostru, este luată mahrama și noi putem vedea ce a pregătit Dumnezeu pentru noi și să vedem împlinit ceea ce a făgăduit.*”

Mai departe, în Matei 5.17, Domnul nostru spune: „*Să nu credeți că am venit să stric Legea sau Prorocii; am venit nu să stric, ci să împlinesc* („*Să nu credeți că am venit să desființez Legea și Prorocii; n-am venit să desființez, ci să împlinesc*” – lb. germ.)”.

Acesta este un Cuvânt minunat. Dumnezeu nu trebuia să retragă ceva din ceea ce poruncise, totul este valabil și astăzi, și ceea ce a spus El în cele zece porunci. Și astăzi fiecare copil al lui Dumnezeu împlinește tot ce a spus Domnul. Legea este dată ca să ne convingă de păcat. Dacă cineva depășește

viteza legală, atunci intervine legea și intrăm în necaz. Tot așa este și cu Legea lui Dumnezeu.

Dacă deschidem și citim pe scurt în Exod 20, ce a fost spus acolo mai întâi prin gura Domnului la darea legii... citim direct în Exod 20.2: *„Eu sunt Domnul Dumnezeuul tău care te-a scos din țara Egiptului, din casa robiei. Să nu ai alți dumnezei afară de Mine. Să nu-ți faci chip cioplit, nici vreo înfățișare a lucrurilor care sunt sus în ceruri, sau jos pe pământ, sau în apele mai de jos decât pământul”*.

Voi știți de ce am eu această poză tot timpul cu mine – poza trinității – și o arăt pretutindeni. Dumnezeu este Unul, nu trei. *„Să nu-ți faci chip cioplit, nici vreo înfățișare... Să nu ai alți dumnezei afară de Mine.”* Noi nu putem spune: „Tatăl este Dumnezeu”, „Fiul este Dumnezeu” și „Duhul Sfânt este Dumnezeu”. Nici măcar o singură dată nu este scris în Scriptură „Dumnezeu Fiul”, ci întotdeauna Fiul lui Dumnezeu. Nici măcar o singură dată nu este scris în Biblie „Dumnezeu Duhul Sfânt”, ci întotdeauna Duhul lui Dumnezeu, sau Duhul Sfânt. Înapoi la Cuvânt! Poporul a fost înșelat și dus în eroare, și noi trebuie să fim readuși la început.

Mai departe, în vers. 7 este scris: *„Să nu iei în deșert Numele Domnului Dumnezeuului tău; căci Domnul nu va lăsa nepedepsit pe cel ce va lua în deșert Numele Lui”*.

Apoi, poate unii țin Sabatul. Atunci trebuie să citim cap. 31 și să vedem că Dumnezeu a luat doar una din aceste zece porunci și a dat-o poporului Israel ca un semn al legământului veșnic, dar nu Bisericii. Și în punctul acesta să fim foarte atenți, să citim exact mai departe ca să știm ce a spus Dumnezeu cu adevărat.

În vers. 11 din Exod 20 este scris: *„Căci în șase zile a făcut Domnul cerurile, pământul și marea și tot ce este în ele, iar în ziua a șaptea S-a odihnit: de aceea a binecuvântat Domnul ziua de odihnă („ziua de Sabat” – lb. germ.) și a sfințit-o”*. Acesta a fost motivul.

Dar mai departe este scris: *„Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta...”* (vers. 12). Putea Dumnezeu să anuleze aceasta? Nu! Dumnezeu ne-a dăruit harul să trăim Cuvântul. Nu să-l anulăm, ci să-l trăim. *„Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta, pentru ca să ți se lungească zilele în țara pe care ți-o dă Domnul Dumnezeuul tău.”*

Vers. 13: *„Să nu ucizi”*. A anulat-o Dumnezeu? Nu! El ne-a dăruit harul ca să împlinim Cuvântul.

Vers. 14: *„Să nu preacurvești”*. Dumnezeu nu a permis nimănui să ia soția altuia și să preacurvească. Eu îndrăznesc să spun că în mesajul timpului

de sfârșit în mijlocul tuturor credincioșilor adevărați nu va exista nimeni care să ia soția altuia și astfel să trăiască în preacurvie. Dumnezeu nu a anulat nimic. El a dăruit tuturor har ca să respectăm Cuvântul și să-L și trăim.

În următorul verset, în vers. 15 este scris: „*Să nu furi*”. De ce să furăm?

În vers. 16: „*Să nu mărturisești strâmb împotriva aproapelui tău*”. Câți credincioși nu se înșeală pe ei înșiși? Ei pot să spună ce vor, să denigreze (să bârfească – n.tr.) cum doresc și totuși ei cred că sunt în harul lui Dumnezeu. Cine este în harul lui Dumnezeu trăiește conform Cuvântului lui Dumnezeu – acesta este harul pe care Dumnezeu ni l-a dăruit. Nu un har ieftin, ci așa cum este scris: „Legea a fost dată prin Moise, dar harul și adevărul prin Isus Hristos, Domnul nostru”.

Și în v. 17, din nou este accentuat: „*Să nu poftești casa aproapelui tău; să nu poftești nevasta aproapelui tău, nici robul lui, nici roaba lui, nici boul lui, nici măgarul lui, nici vreun alt lucru care este al aproapelui tău*”. Deci, Dumnezeu nu a anulat nimic, ci El ne-a dăruit har ca noi să trăim fiecare cuvânt al Lui și Cuvântul lui Dumnezeu să fi devenit adevărat în viețile noastre, prin har.

Vers. 18: „*Tot poporul auzea tunetele și sunetul trâmbiței („trâmbițelor” – lb. germ.) și vedea flăcările muntelui care fumega. La priveriștea aceasta, poporul tremura și stătea în depărtare*”. Cuvântul pe care Dumnezeu l-a adresat lui Moise a fost ceva foarte puternic, era însoțit de sunetul trâmbițelor, de tunete; tot poporul era speriat.

Frați și surori, Cuvântul Domnului trebuie să ne pătrundă și pe noi. Noi trebuie să știm că noi nu putem face ce dorim, ci că suntem rânduiți să trăim cuvintele lui Dumnezeu. Citim din Exod 31, ca să știm ce a făcut Dumnezeu, ce a poruncit El, ce a prezentat.

Exod 31, vers. 16 și 17: „*Copiii lui Israel...*” – nu francezii, germanii, austriecii sau elvețienii, ci – „*Copiii lui Israel să păzească Sabatul, prăznuindu-l, ei și urmașii lor, ca un legământ necurmat. Aceasta va fi între Mine și copiii lui Israel un semn veșnic; căci în șase zile a făcut Domnul cerurile și pământul, iar în ziua a șaptea S-a odihnit și a răsuflat*”.

Dacă citim cărțile adventiștilor de ziua a șaptea, ei susțin că „cine sărbătorește duminica are semnul fiarei”. Ei merg chiar până la Apoc. cap. 1 și vorbesc despre „ziua Domnului”, spunând că „ziua Domnului este Sabatul”.

Sabatul este Sabat și ziua Domnului este ziua Domnului și ziua Domnului va veni ca un hoț, noaptea. Și atunci se va împlini ceea ce va trebui să se îplinească.

Dar aici sunt niște înțelegeri greșite, răstălmăciri. Acolo ei scriu cărți întregi ca să ducă oamenii în eroare. Dragi frați și surori, aici este problema: Satan folosește întotdeauna Cuvântul lui Dumnezeu, dar nu rămâne niciodată în Cuvântul lui Dumnezeu, ci în răstălmăcirea pe care o dă Cuvântului. Dar noi, prin har, facem cu totul altfel: noi suntem în Cuvânt, nu răstălmăcim nimic, ci lăsăm fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu așa cum este scris și abia atunci vom fi sfințiți în Cuvântul lui Dumnezeu.

Haideți să cuprindem despre ce a fost vorba în acest sfârșit de săptămână. Timpul sfârșitului este prezent, venirea Lui este aproape. Ieri am spus-o în introducere: chiar și tratativele despre Muntele Templului, tratativele despre Muntele Sion și toate tratativele care au avut loc de 19 ani sunt făcute cunoscut acum, că aceste tratative se află în faza finală și că se va încheia un legământ de bază.

Frați și surori, noi nu dorim să ne speriem reciproc, dar noi dorim să spunem cât de târziu este pe ceasul lumii. Nu putem și nu dorim să intrăm în Cuvântul din prorocul Daniel, să vorbim despre a patra, ultima împărăție – nu dorim să intrăm în aceste lucruri – dar noi putem s-o accentuăm mereu: am ajuns la sfârșitul timpului de sfârșit. Nu există soluții politice sau economice, nu există rezolvări. Ei tot doresc să salveze cu niște parașute. Dar apoi bărbatul mare va spune cuvântul mare și toată lumea va asculta de el. Noi am vorbit și despre faptul că toată economia mondială și Banca Mondială vor fi subordonate unei singure instituții. De fapt totul este în desfășurare. Poporul Israel a fost chemat acasă din toate popoarele. Și Domnul nostru a spus: „Când veți vedea că smochinul frăgezește, atunci voi să recunoașteți că vara este aproape”. Noi întotdeauna am văzut smochinul și ne-am mirat că smochinul este singurul pom care nu înflorește, ci el imediat își arată rodul; fără un timp lung de înflorire, ci rodul iese imediat la iveală.

Frați și surori, smochinul a frăgezit și Domnul spune: „Dacă voi vedeți acest lucru și toate celelalte lucruri, să recunoașteți că timpul este aproape”. De asemenea, recunoaștem că ultimul mesaj ajunge la marginile pământului și chiar și ultimii vor fi chemați afară, și astfel numărul va fi complet și Domnul poate reveni. Fie ca noi să ne regăsim cu toții în Cuvânt, în viețile noastre să se îplinească așa cum este scris în predica de pe munte. Fiecare avertizare care este scrisă și în scrisorile apostolilor, totul să se îplinească în viețile noastre, prin har.

Domnul Dumnezeu să ne dăruiească har, ca toate marginile pământului să fie binecuvântate, în toate popoarele, limbile și în toate națiunile, căci aceasta este prima făgăduință dată lui Avraam, în Gen. 12.3: *„Voi binecuvânta pe cei ce te vor binecuvânta,... și toate familiile pământului vor fi binecuvântate în tine”*. După aceea putem merge și la Gal. 3: *„În Isus Hristos, Sămânța lui Avraam, toate popoarele sunt binecuvântate”*. Și noi, de asemenea, prin har am fost binecuvântați.

Lui, Dumnezeului Atotputernic, căruia I-a plăcut să ne cheme afară, să ne separe, să ne dăruiească har, ca să ne curățească și să ne conducă, să fim spălați în sângele Mielului și în baia Cuvântului, de asemenea curățați și sfințiți, ca Domnul să poată ajunge la ținta Lui cu noi...

Vă rog fiți atenți cu toții: Biserica este sfeșnicul, și Domnul a dat lumina spre seară, și noi avem datoria să dăm mai departe această lumină dumnezeiască. Atunci se împlinește ceea ce a spus Domnul nostru în Ioan 8.12: *„...cine Mă urmează pe Mine nu va umbla în întuneric, ci va avea lumina vieții”*. Atunci se împlinește și 1 Tes. 5.4-5: *„Dar voi, fraților, nu sunteți în întuneric, pentru ca ziua aceea să vă prindă ca un hoț. Voi toți sunteți fii ai luminii și fii ai zilei...”*.

Dumnezeu să binecuvânteze Cuvântul Lui în noi, să-l descopere în noi, să-l împlinească în noi pentru ca noi, ca Biserică întregă, să putem purta ultimul mesaj. Eu doresc să mulțumesc tuturor, din toată inima mea, pentru toate rugăciunile care mă însoțesc, care ne însoțesc pe noi, ca frați slujitori din toate popoarele și limbile. Toți frații noștri, care în toate popoarele și în toate limbile vestesc același mesaj și împart aceeași hrană duhovnicească, să o facă în Numele Domnului și să dea mai departe ce ne-a încredințat Dumnezeu.

Și cum am spus deja ieri: și Matei 24 trebuia să se împlinească. Domnul a trimis o foamete, El ne-a încredințat Cuvântul Lui, El ne-a pus deja peste toate averile Sale. Niciodată planul de mântuire al Dumnezeului nostru nu a fost descoperit și făcut de cunoscut atât de adânc, în toate detaliile, ca în timpul nostru. Dumnezeu a trimis pe prorocul și slujitorul Său ca să pună Cuvântul profetic pe sfeșnic, toate învățăturile și tot de ceea ce avem noi nevoie ne-a fost dăruit de Dumnezeu. Și noi o primim din partea Lui. O primiți și voi? Atunci spuneți „Amin”. Amin. Domnul Dumnezeu să ne binecuvânteze pe toți și să fie cu noi în toată lumea, în Numele sfânt al lui Isus. Amin.

Haideți să ne ridicăm și să ne rugăm împreună. Astăzi noi vom aduce înaintea Domnului pe apropiații noștri, fie că sunt în spital sau în azilul de

bătrâni, fie că au niște probleme pământești sau duhovnicești. Indiferent ce ar fi, haideți să ne încredem cu toții împreună în Domnul. În fiecare adunare în care Domnul nostru a fost prezent, toți au primit ajutor. El nu a izgonit absolut pe nimeni. Pe toți aceia care au venit la El, i-a ajutat. El mai este încă și astăzi același: salvare, vindecare, descoperire, neprihănire, iertare, împăcare, har, mântuire, vindecare ne-a fost dăruită de Dumnezeu în Domnul nostru Isus Hristos. Cuvântul crucii încă mai este și astăzi puterea lui Dumnezeu, fiindcă Cel răstignit a înviat a treia zi, a învins moartea și iadul. Și S-a descoperit ca Biruitorul de pe Golgota alor Săi timp de patruzeci de zile după învierea Sa, i-a învățat despre Împărăția lui Dumnezeu și le-a spus: „rămâneți în Ierusalim până când veți fi îmbrăcați putere de sus, până când veți primi făgăduința Tatălui”. Tot restul sunt „făgăduințe”, dar aceasta este numită făgăduința Tatălui; și este pentru toți fiii și pentru toate fiicele lui Dumnezeu. Domnul să ne dăruiască har ca și în acest punct să ne fie descoperit fiecare Cuvânt, să știm unde își are locul, să vedem împlinirea acestuia, prin har și s-o și trăim.

Înainte de a ne ruga, haideți să ne aplecăm capetele, să ne închidem ochii, dar ne deschidem inimile în credință. Primiți-o prin credință, acceptați-o. Nu aducem niște cuvinte omenești, ci purtăm Cuvântul lui Dumnezeu. Luați-o așa cum a scris Pavel în Gal. 1. Voi aveți Cuvântul pe care vi l-am vestit, pe care nu l-ați primit ca pe cuvântul oamenilor, ci, așa cum și este în adevăr, ca pe Cuvântul lui Dumnezeu. Într-adevăr este Cuvântul lui Dumnezeu. Cuvântul lui Dumnezeu, cu toate făgăduințele, nu se va întoarce la Dumnezeu fără rod, ci va împlini întregul scop pentru care Dumnezeu l-a trimis. Dacă voi primiți acest Cuvânt, spuneți „Amin”. Amin. Da, noi primim acest Cuvânt.

Înainte de a ne ruga împreună, doresc ca toți aceia care au o cerere de rugăciune deosebită să-și ridice mâinile lor. Dumnezeu să vă binecuvânteze! Dumnezeu să vă binecuvânteze! Peste tot sunt mâini ridicate. Noi vom crede împreună și ne vom ruga împreună. Haideți să cântăm cântarea „Crede numai, crede numai”, din toate inimile noastre și să venim într-o stare corectă în prezența lui Dumnezeu. S-a isprăvit! Cum nu ne va dărui El toate lucrurile împreună cu Isus? Dumnezeu ne-a binecuvântat cu toate binecuvântările pe care le posedă în locurile cerești, în Isus Hristos. Așa a scris-o apostolul Pavel și așa este adevărat și valabil și astăzi. Primiți-o! Și noi ne vom ruga pentru voi. Primiți-o prin credință! Haideți să cântăm cântarea. [Se cântă cântarea (...)]

Dacă are cineva dorința în inimă, ca să vină în față, atunci să se simtă liber. După următoarea cântare „Așa cum sunt” ne vom ruga. Dacă cineva

dorește să vină în față, prin credință, s-o facă; simțiți-vă liberi. [Se cântă cântarea (...)] Credeți-o din toate inimile voastre. Primiți-o! V-a fost dăruit din partea lui Dumnezeu.

Haideți ca noi, acum, nu doar să ne rugăm, ci să-I și mulțumim. Iubitule Domn, Tu Dumnezeul veșnic credincios, Tu ai dat făgăduințe, Tu le-ai și împlinit. Noi Îți mulțumim din toate inimile noastre pentru că noi putem trăi acum în acest timp, când Tu Îți desăvârșești lucrarea Ta, acum când este dată ultima chemare, acum când Tu Îți aduni poporul Tău în prezența Ta ca să vorbești cu noi. Binecuvântează-i pe toți aceia care au venit în față! Binecuvântează-i pe toți aceia care sunt acum în clădirea aceasta sau în toată lumea! Ascultă, răspunde, dovedește-Ți Cuvântul Tău, dăruiește har, mântuiește, vindecă, eliberare și botează cu Duh și cu foc.

Iubite Domn, Îți mulțumim și, împreună, laudăm puterea sângelui Tău, a Cuvântului Tău și a Duhului Tău. Aleluia! Voi care ați căutat mântuirea și ați și găsit-o, primiți-o! Este scris: „Oricine va chema Numele Domnului, acela va fi mântuit”.

Dumnezeul meu, Dumnezeul meu, dăruiește-o tuturor acelor care au chemat Numele Domnului Isus Hristos, ca ei să creadă în inimile lor acum, că Tu i-ai primit conform Cuvântului Scripturii: „*tuturor celor ce L-au primit, adică, celor ce cred în Numele Lui, le-a dat dreptul („puterea – lb. germ.) să se facă copii ai lui Dumnezeu.*” (Ioan 1.12).

Voi care v-ați așteptat vindecarea din partea lui Dumnezeu, primiți-o prin credință, primiți-o prin credință! S-a întâmplat pe crucea de pe Golgota, în același ceas, în același minut s-au întâmplat ambele: Mântuirea, iertarea, împăcarea, vindecarea, totul ne-a fost dăruit de Dumnezeu în acea zi mare a împăcării lui Dumnezeu cu omenirea. Toate făgăduințele lui Dumnezeu au devenit „Da” și „Amin” în Isus Hristos; iar acum, în tine și în voi. Spuneți-o: „Eu îmi primesc vindecarea”, și mulțumiți-I Domnului pentru aceasta. Și toți aceia care mai sunt legați în vreun fel oarecare: primiți-o! Primiți-o! Domnul v-a eliberat. El v-a eliberat. Mesajul crucii este mesajul mântuirii pe care Dumnezeu ni l-a încredințat.

Împreună Îți mulțumim, Dumnezeului cel viu pentru ceea ce ai făcut deja, pentru ceea ce ai făcut astăzi în mijlocul nostru și în toată lumea. Binecuvântat și laudat să fie Numele Tău cel sfânt și minunat, acum și în vecii vecilor. Mergeți în credință și mulțumiți-I Domnului Dumnezeu pentru că v-a ascultat și v-a dăruit tot ceea ce L-ați rugat. Laudat și slăvit să fie Numele Domnului!

Cântăm cântarea „Noi dăm cinstea numai lui Isus”, și după aceea voi puteți să vă întoarceți la locurile voastre. [Se cântă cântarea (...). Se mai cântă „Tu meriți, tu meriți”.] Amin. Luați loc.

Foarte scurt, doresc să fac cunoscut: dacă va vrea Dumnezeu, în vinerea mare vom avea o adunare în Berlin, sâmbătă în Praga, duminică în Bratislava. Noi vom folosi acest timp, din vinerea mare, sâmbăta și duminica, ca să vestim Cuvântul Domnului și în alte orașe. Spuneți-o tuturor. Noi vom predica din nou în Hotelul Hilton, în Berlin, o vom face cunoscut și în scrisoarea circulară. Dacă va vrea Dumnezeu ne vom vedea din nou în acest loc, în ultima zi din luna martie și în prima zi din aprilie, ca să-I mulțumim lui Dumnezeu într-un mod deosebit.

Cu privire la mine, inima mea este plină de mulțumire pentru cei 50 de ani în care Domnul m-a purtat, m-a însoțit și m-a păzit. Și, împreună, noi vom mulțumi Domnului atunci în acel sfârșit de săptămână, Îi vom mulțumi pentru tot ceea ce a făcut El pe tot pământul și pentru că avem posibilitatea să dăm mai departe ultimul mesaj și el să fie purtat în toată lumea, în toate limbile. Dacă ne gândim și în câte limbi este tradus mai departe, astfel încât Cuvântul Domnului să nu fie vestit și trimis în toată lumea numai în aceste 13 limbi, ci peste tot este tradus mai departe în alte limbi. Și în acest mod, Domnul îi poate chema afară chiar și pe ultimii.

Rugați-vă pentru mine, pentru călătoria care este înaintea mea și care va începe miercuri după amiază și va dura până în 20 martie. Rugați-vă pentru mine într-un mod deosebit, când voi fi în Malaysia, Burma, peste tot unde Dumnezeu a deschis uși. Unde au existat contacte vechi s-au adăugat altele noi astfel încât să putem purta Cuvântul Domnului așa cum am spus-o mai înainte: până când chiar și ultimul să audă chemarea, să iasă afară și numărul să devină complet. Luați saluturi cu voi, salutați-i pe toți, în toate țările vecine, în România într-un mod deosebit. Dumnezeu să vă binecuvânteze pe cei din România într-un mod deosebit de tot! Noi am spus-o deseori: România este țara din Europa așa cum este Republica Congo în Africa. Acolo sunt mii de credincioși care cred mesajul Cuvântului, se adună în mod regulat în diferite biserici; și astăzi, de asemenea, ei sunt uniți cu noi și cu Domnul. Toți să fie binecuvântați în toate țările, în toate limbile și în toate națiunile.

Așa cum am spus deja: rugați-vă pentru mine. Și noi toți suntem și rămânem uniți în Domnul. Domnul Dumnezeu să vă binecuvânteze, în mod deosebit pe toți frații noștri slujitori, fratele Didier, toți frații care sunteți aici, fratele Inodi, fără nicio excepție, fără să vă enumerăm pe toți. Dacă pe unii îi amintești, iar pe alții nu, atunci unii sunt puțin întristați. Dar nu fiți întristați!

Domnul îi cunoaște pe ai Săi, El îi cunoaște pe toți slujitorii Săi care Îi slujesc cu toată inima lor.

Le urez o binecuvântare deosebită fratelui și sorei Kupfer. În toți anii – de 35 de ani încoace – în fiecare sfârșit de săptămână din lună au fost la Zürich și în primul sfârșit de săptămână din lună au fost în Krefeld; Dumnezeu să vă binecuvânteze în credincioșia voastră! Și pe voi, fratele Didier, fratele Taty și toți care sunteți aici prezenți, toți au o slujbă de împlinit în Împărăția lui Dumnezeu și pe aceasta o împlinesc. Toți aceia care ne-au salutată le urăm și noi binecuvântarea lui Dumnezeu, tuturor din toată lumea. Lui, Dumnezeului Atotputernic I se cuvine toată slava, acum și în vecii vecilor. Amin.

Haideți să ne ridicăm pentru rugăciunea de încheiere. Fratele Schmidt se va ruga cu noi. [Se roagă fratele Schmidt (...)] Să vină și fratele Didier, ca să se roage cu noi; vino te rog. Și tu, frate Daniel vino te rog și mulțumește-I scurt Domnului. Noi suntem mulțumitori pentru toți. [Se roagă fratele Didier (...)] Acesta a fost un cuprins al lucrurilor pe care le-am auzit în acest sfârșit de săptămână. [Se roagă fratele Daniel (...). Se cântă cântarea „În curând noi vom pleca”] Și tot poporul să spună „Amin”. Amin.

Fiecare să dea mâna cu celălalt. Doresc să fac o observație: cine dorește să dea mâna cu mine, fie aici sau la birou, să se simtă liber s-o facă. Dumnezeu să vă binecuvânteze pe toți și să fie cu voi toți! Amin.